

ΓΩΑΝΝΟΥ ΧΡ. ΠΟΥΛΟΥ, Πολιτικά ιδέαι παρά Πλούταρχω, Ἀθήναι, 1959, σελ. 120.

Ἄ κ. Ἰω. Ποῦλλος, συγγραφεὺς τῶν «Πολιτικῶν Ἰδεῶν παρά Πλούταρχω», εἶναι γνωστὸς μελετητὴς τῶν ἔργων τοῦ ἐκ Χαίρωνείας φιλοσόφου. Εἰς τὸ περιοδικὸν ἡμῶν «Πλάτων» ἐδημοσιεύθη ἤδη ἐν παλαιότερῳ τεύχει μελέτη αὐτοῦ, ἀναφερομένη εἰς τὰς εἰδήσεις, τὰς ὁποίας παρέχει εἰς ἡμᾶς ὁ Χαίρωνεὺς περὶ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ θεάτρου. Ἐχει, φαίνεται, ὁ κ. Ποῦλλος ἀξιωμαθούμενον οἰκειώσιν πρὸς τὸν Χαίρωνέα σοφόν, τὴν ὁποίαν ἐπέτυχεν ὄχι μόνον διὰ τῆς μελέτης τῶν ἔργων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διότι ψυχικὸς τις συντονισμὸς καὶ τις ἐκλεκτικὴ κατὰ τὸ ἦθος συγγένεια ὠδήγει αὐτὸν πρὸς τὸν Πλούταρχον ὡς πρὸς τὸν κατ' ἐξοχὴν οἰκεῖον ἑαυτῷ συγγραφέα. Ὁ κ. Ποῦλλος, εἰμαι βέβαιος, ἂν ἠρωτᾶτο, θὰ ἐπανελάβανε μετὰ τοῦ Λαονίκου Χαλκοκοινδύλη τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο, ὅτι ἂν παρείχετο εἰς αὐτὸν ἡ δυνατότης, ἐπικειμένης τῆς καταστροφῆς πάντων τῶν ἔργων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, θὰ διέσωζε μόνον τὸν Πλούταρχον.

Τῆς οἰκειώσεως ταύτης τοῦ κ. Πούλλου πρὸς τὸν Πλούταρχον γέννημα σημαντικὸν εἶναι τὸ νέον αὐτοῦ σύγγραμμα «Πολιτικά Ἰδέαι παρά Πλούταρχω», τὸ ὁποῖον ὑποδεικνύω εἰς πάντας πρὸς ἀνάγνωσιν, διότι πολλὰ θὰ ὠφελήθῳσιν.

ΣΠΥΡ. Χ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ

* *

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Ι. ΜΑΝΗ, Καθηγητοῦ τῆς Φιλολογίας ἐν τῇ Βαρβακείῳ Προτύπῳ Σχολῇ τοῦ Διδασκαλείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, Ἀνδρέας Μουστοξύδης (1785—1860) ὁ ἐπιστήμων, ὁ πολιτικὸς, ὁ ἐθνικὸς ἀγωνιστής. Ἐναίσιμος ἐπὶ διδακτορικῇ διατριβῇ. Ἐν Ἀθήναις, 1960, σελ. 398.

Ὁ Εὐάγγελος Μανῆς τυγχάνει λίαν γνωστὸς οὐ μόνον εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Πλάτωνος», ἀλλὰ καὶ εἰς ὀλόκληρον τὸν ἑλληνικὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον. Ὁ «Πλάτων» εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀσχοληθῇ μετὰ τὴν κρίσιν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθεισῶν συγγραμμάτων. Οἱ Ἕλληνες ἐκπαιδευτικοὶ ἐκτιμοῦν εἰς τὸ πρόσωπόν του ἕνα ἐκ τῶν περισσώτερον ἀφωσιωμένων εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν χρέος—παρ' ὅλας τὰς ἀντιζητίας καὶ τὰς παραγωγὰς—λειτουργῶν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ ἕνα ἐνθουσιώδη καὶ εἰς ἄκρον ἀποδοτικὸν διδάσκαλον τῶν ἀνθρωπιστικῶν γραμμάτων. Μαρτυρεῖ προσέτι τὴν ἀγάπην του καὶ τὸν θεῖον διὰ τὰς φιλολογικὰς μελέτας ἐνθουσιασμόν του καὶ ἡ ἔκδοσις τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον παρουσιάζομεν διὰ τοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν σημειώματος εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Πλάτωνος». Πρόκειται περὶ μελέτης, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνέκυψεν ὁ συγγραφεὺς μετὰ στοργὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν φιλολογικῶν του σπουδῶν. Πόθος του ἦτο νὰ παρουσιάσῃ δι' αὐτῆς τὴν μεγάλην προσωπικότητα τοῦ συμπατριώτου του Ἀνδρέου Μουστοξύδη, μίαν προσωπικότητα, τῆς ὁποίας ἡ δρᾶσις ἐπεξετάθη εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς πνευματικῆς καὶ ἀγωνιστικῆς ἀπελευθερωτικῆς δραστηριότητος τοῦ ἑλληνικοῦ γένους, καθ' ὅλον τὸ πρῶτον ἡμῖς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Ὁ Μουστοξύδης ὡς κλασσικὸς φιλόλογος δύναται ἐπαξίως νὰ σταθῇ παραπλεύρως ἀπὸ τὸν Ἀδαμάντιον Κοραῖν. Ἡ ἀνακάλυψις καὶ ἡ ἔκδοσις κατὰ τὸ 1811 τοῦ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀγνωστοῦ μέρους τοῦ «Περὶ τῆς ἀντιδόσεως» λόγου τοῦ Ἰσοκράτους ὑπῆρξεν ἕν ἀπὸ τὰ πλέον ἀξιόλογα κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα φιλολογικὰ γεγονότα καὶ ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ ἀνοιχθοῦν διὰ τὸν Κερκυραῖον σοφὸν αἰπύλαι τῶν εὐρωπαϊκῶν Ἀκαδημιῶν. Ὡς ἱστορικὸς ἐρευνητὴς ὁ Μουστοξύδης ἀναγνωρίζεται σήμερον παγκόσμως ὡς ὁ θεμελιωτὴς τῆς Ἑπτανησιακῆς ἱστορικῆς σχολῆς. Ὡς ἐθνικὸς ἀγωνιστὴς ἐστάθη εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ἀγωνιζομένου ἔθνους μετὰ πίστιν καὶ καρτερικότητα. Ἀντιμετώπισε συχνὰ τὴν πικρὰν ἀγνωμοσύνην καὶ τὴν ἀχαριστίαν μετὰ ἀξιοπρέπειαν καὶ ἀνωτερότητα. Ὑπῆρξε προσέτι καὶ ὁ πρῶτος ὀργανωτὴς τῆς ἑλληνικῆς